LÁ THƯ MỤC VỤ

Chúng ta vừa trải qua 5 ngày phong toả tuần trước. Mọi người bị giam trong nhà vì một nhân viên bảo vệ khách sạn nhiễm virus Vũ Hán biến thể từ một người trở về nhà từ Vương quốc Anh. Người nhân viên bảo vệ này được test Covid hằng tuần nên anh ta không nghĩ rằng mình bị dính Covid nên đi lung tung vì chạy Uber sau giờ làm việc ở khách sạn. Anh ta trực ở khách sạn 12 tiếng vào hai ngày 26-27 tháng 1, sau đó anh ta về nhà nghỉ ngơi và đi sinh hoạt bình thường cho đến ngày 30 tháng 1 thì có biểu hiện bị Covid, sau khi test anh bị dương tính lập tức chính quyền tiểu bang ra lệnh phong tỏa 5 ngày kể từ chiều Chuá Nhật 31 tháng 1 đến chiều Thứ Sáu 5 tháng 2.

Người bị dương tính với Covid bắt buộc phải cách ly khỏi xã hội trong vòng 14 ngày sau đó phải test lại, nếu không còn Covid nữa mới có thể trở về cuộc sống bình thường. Tháng 3 năm ngoái chúng ta bị phong tỏa một tháng nhiều người muốn điên lên. 5 ngày phong tỏa đầu năm nay so với năm ngoái có vẻ ít hơn nhiều nhưng vẫn làm cho chúng ta cảm thấy tù túng khó chịu vì mất tự do đi lại thăm viếng nhau. Nhất là chúng ta không được tụ họp nhau để tham dự các thánh lễ nên cảm thấy bị cắt đứt khỏi mạch sống bình thường của Giáo Hội.

Kinh nghiệm của hai lần bị phong toả cho chúng ta một chút cảm thông với hoàn cảnh những người bị mắc bệnh phong cùi thời Chuá Giêsu và ngay cả thời nay nữa. Bệnh phong cùi là loại bệnh làm cho người ta đang sống mà như đã chết. Họ hoàn toàn bị cách ly khỏi xã hội và gia đình, chỉ được giao tiếp với những người cùng bị bệnh giống họ thôi. Theo luật Do-thái thời Chuá Giêsu, các người bị bệnh phong cùi, kể cả những người bị các bệnh ngoài da khác như vẩy nến, hắc lào…đều bị coi là mắc bệnh phong, phải sống bên ngoài làng xóm, phải xoã tóc, mặc áo rách, che râu và khi đi ngoài đường phải kêu to lên "ô uế! ô uế!" để mọi người tránh xa. Vì ô uế nên họ không được tham dự các nghi lễ tôn giáo ở các hội đường và dĩ nhiên không được lên Đền Thờ Giêrusalem. Như thế đồng nghiã với việc bị cắt đứt khỏi đời sống tinh thần và tâm linh.

Bệnh cùi là một bệnh khủng khiếp. Dẫu vậy nó không khủng khiếp bằng nỗi khổ bị xua đuổi, bị xa lánh. Nỗi đau khổ lớn nhất của con người là bị người khác xua đuổi, xa lánh, vì sự xua đuổi khiến người ta cảm thấy cô đơn, thấy mình không còn chút phẩm giá nào nữa, thậm chí nó còn có thể khiến người ta nổi loạn. Điều này giải thích cho chúng ta thấy tại sao những đưá trẻ bị bỏ rơi thường là những đưá trẻ bướng bỉnh khó bảo, rồi khi lớn lên thường là những người nổi loạn.

Người bị bệnh cùi đến với Chuá Giêsu trong bài Tin Mừng Chuá Nhật tuần này là một người bị xua đuổi, bị loại trừ, bị cách ly khỏi đời sống xã hội và đời sống tinh thần. Anh phải tránh để người khác không chạm được đến mình. Và tệ hơn nữa vì người ta tin rằng anh là kẻ tội lỗi bị Chuá phạt, như thế anh còn thêm mặc cảm là bị chính Thiên Chuá xua đuổi nữa. Đó là lý do tại sao anh liều mình bất chấp việc vi phạm luật cấm tiếp xúc với người khác mà đến gặp Chuá Giêsu để quỳ xuống van xin "Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch".

Chuá Giêsu có thể chữa anh bằng cách chỉ nói một lời thì anh được sạch, nhưng ở đây Chuá Giêsu "Chạnh lòng thương giơ tay chạm vào anh." Cử chỉ này biểu lộ việc Chuá Giêsu không coi anh là ô uế, Ngài không xua đuổi, loại trừ mà hoan nghênh, đón nhận anh. Chính thái độ hoan nghênh đón nhận này đã chữa anh khỏi mặc cảm và nỗi đau bị xua đuổi. Ngài đã chữa lành tinh thần của anh trước khi chưã lành bệnh thể xác cho anh.

Ngày nay bệnh phong cùi không còn là chứng bệnh nan y bất trị nữa. Nhưng vẫn còn nhiều loại 'người cùi' kiểu khác bị người ta ghê tởm tránh xa chẳng hạn như những người dơ dáy hôi hám, những người có cá tính khó ưa bị người khác ghét bỏ, những người lỡ mang tiếng xấu khiến người khác không dám tiếp xúc…, họ bị loại ra bên ngoài xã hội, thiếu sự cảm thông và tình liên đới cộng đồng. Khi ta xua đuổi ai thì ta cũng coi người đó là người cùi mặc dù không ý thức rõ như thế. Xua đuổi không chỉ bằng lời nói mà có thể bằng nhiều cách như giọng nói thế nào đó, một cách nhìn thế nào đó… "Đó là những mũi kim đâm rất nhỏ nhưng gây đau đớn rất lâu" (Flor Mc Carthy).

Cách đối xử thân ái của Chuá Giêsu bằng việc chạm vào người bệnh cùi, chẳng những chữa lành thể xác mà còn chữa lành nỗi đau trong lòng của anh. Là những môn đệ của Chuá Giêsu, chúng ta hãy tránh những thái độ xua đuổi, loại trừ người khác qua những lời nói châm chích, qua những thái độ thiếu thân thiện, vì làm như thế là chúng ta đi ngược lại với cách Chuá Giêsu đối xử với chính chúng ta khi Ngài "chạm" đến chúng ta qua Bí tích Giải tội để làm cho chúng ta được sạch và đón nhận chúng ta vào đời sống ân sủng với Ngài.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh